

Babam

– Gülhun ERTİLAV · 09 Aralık 2012

Her özlediğimde burnumun direği sızlıyor babam...

Bunu en çok senden duyardım. O zaman o kadar anlam veremez, belki de gençliğin verdiği heyecanla dikkate almazdım. Dedemi kaybettikten sonra çok sık söylemeye başlamıştın bu sözü. Gençtik o zamanlar baba. Hayat gözümüzde gerçekten tozpembeydi. Keşke hep öyle kalabilseydik. Yine senin dizinin dibinde, yine gülen gözlerinin altında kızın olabilseydim.

Nereden bilebilirdim ki o kadar erken gideceğini. Hele veda bile etmeye fırsat bulamadan gideceğini.

Hâlbuki beraber yapacağımız ne çok hayalimiz vardı seninle. En çok ta bir yerlere giderken kurardık hayallerimizi. Hep elimden tutarak yürürdün.

Genç kızlığa yeni adım attığım günlerdi. Yine elimden tutarak beni bir yere götürüyordun da karşımızdan gelen iki bayan bize bakıp hiç de onaylamamışlardı. Kız çok küçük adam büyük diye de yanımızdan geçerken söylenmişlerdi. Ne çok gülmüştük seninle o gün. Bizi evli sandılar diye... Bazen de belime sarılırdın. Böyle daha iyi himayemdesin diye. Nasıl da gurur verirdi o hareket bana. Dağ gibi babam hep yanımda, hep arkamda olacak sanırdım. Yanılmışım

Meğer doymayacakmışım sevgine. Sayılı imiş seninle geçireceğimiz günlerimiz, bilememişim ki. O tarihi unutmak istiyorum, takvimlerde o tarih geldiği zaman yok saymaya çalışıyorum. Ama mümkün olmuyor ki.

Baharın kendini gösterdiği günlerdi. Akşamüzeri eve girdiğimde, gözüm hemen her zaman olduğu gibi terliklerine takıldı. Terliklerin yerinde yoksa giydiğinin işareti ve bu senden sonra eve girdiğimin işaretiydi. Neden geciktiğimi açıklamak üzere odana gittiğimde uzanırken gördüm. Yüksek sesle uyandırılmayı sevmediğin için yanına yaklaşıp "ben geldim baba," dedim. Cevap vermedin. Oysa ne zaman sana seslensem, hatta odana girip yüzüne baksam anında uyanırdın. Biliyordum. Biliyordun. Bu ikimizin de ortak noktasıydı. S abahları beni uyandırmaya geldiğinde sadece yüzüme bakardın. Hissederdim.

Hissederdin. Hep gülümseyerek uyanırdık, ya da uyandırırdık birbirimizi.

Bir kez daha seslendim, yine cevap vermedin. İçimde garip bir korku oldu. Yanına iyice

yaklaştıım sağ elin başının altında uyuyordun. Yanına oturdum, omzuna dokundum. Yine cevap vermedin. Bu kez sarısmaya ve bağırmaya başladım. Uyandığında ne kadar kızacağını da biliyordum aslında. Uyanda ne kadar kızarsan kız umurumda değildi. Yeter ki UYAN.

O an evde kimler vardı hatırlamıyorum. Seni nasıl yataktan kaldırabildiğimi ve sırtıma nasıl alabildiğimi de hala anlamış değilim. Tek hatırladığım seni odadan çıkarırken artık birilerinin yardımına geldiğiydi.

Sonrası mı, sonra daha kötü. Hastanenin acilinde o doktorun söylediği kısacık o cümle:

"Başınız sağ olsun."

Burnumun direği sızlıyor babam aklıma geldiği zaman diyordun ya. Őimdi benimde hep öyle oluyor. Nedenmiş biliyor musun? perken kokusunu içine ekmişsen, zleyince burnunun direği sızlarımış.

Seni çok zlıyorum babam.....

Glhun ERTİLAV

.